

mange spørgsmål, der ikke er besvaret, som åbenbart ikke bekymrer flertallet i Folketinget – om vi også risikerer, at den kommende store unionstraktat, der vil blive lavet i 2004 på en regeringskonference, som man også aftalte i Nice i december, også vil blive gennemført uden om befolkningen.

Det forhold, at vi ikke har kunnet få et tilsagn fra regeringen om, at der skal være folkeafstemning i 2004 om 2004-traktaten, der bliver en regulær forfatningstraktat – det tyder desværre meget på – synes jeg er meget bekymrende, for det betyder jo i realiteten, at de, der om et øjeblik stemmer ja til Nicetraktatens godkendelse, også har stemt ja til en grundlovsfortolkning, som har tømt suverænitetsbegrebet for indhold, og som giver kommende regeringer mulighed for at vedtage en hvilken som helst overdragelse af magt til EU uden om den danske befolkning. Den danske grundlov er dermed skudt i ruiner. Det må man desværre sige er det der foregår i dag.

Der er som nævnt også en række andre spørgsmål, som vi ikke har fået svar på. Vi har i hvert fald fået nogle svar, der desværre kan tolkes sådan, at den Nicetraktat, der her er tale om, har langt mere vidtgående konsekvenser, end jeg tror flertallet her i salen har gjort sig klart.

Vi har spurgt udenrigsministeren: Vil det, at de beføjelser, som nu fratages Folketinget og overføres til Europa-Kommissionen – Danmark mister jo sin plads ved bordet i internationale handelsforhandlinger, og den plads overtages af kommissærerne i Bruxelles – indebære, at EU via WTO, altså verdenshandelsorganisationen, kan vedtage regler, der medfører, at de store vandselskaber kan overtage de danske vandværker? Vi har ikke fået svar på det spørgsmål. Ministeren har ikke kunnet besvare det.

Vi ved, at EU nu forbereder en sag mod Danmark på affaldshåndteringsområdet, hvor vi trues fra EU. Jeg har spurgt udenrigsministeren, om de nye beføjelser i Nicetraktaten betyder, at EU via WTO kan gennemtvinge de regler, der sender den kommunale danske affaldshåndtering ud på verdensmarkedet. Udenrigsministeren har lige fremsendt et svar til mig, som er en henvisning til de tidligere besvarelser, som ikke indeholder noget som helst svar.

Det vil sige, at vi desværre nok må konkludere, at Nicetraktaten rummer mulighed for, at store offentlige områder udsættes for privatisering via flertalsbeslutninger i EU og via internationa-

le handelsforhandlinger, hvor Danmark ikke længere selv er repræsenteret. Det er utroligt vidtgående. Og min største bekymring er, at flertallet i den her sal er hamrende ligeglade med, at det sker.

Så har jeg også på det sidste stillet spørgsmål om forholdet mellem Nicetraktaten og udvidelsen, for regeringen har jo haft som bærende argument – eller undskyldning – for at vedtage denne her Nicetraktat, at den skulle handle om udvidelsen af EU.

Jeg stillede forslag om, at Nicetraktaten i hvert fald først skal træde i kraft, når vi har sikkerhed for udvidelsen, dvs. en udvidelse på mere end fem lande. Den nuværende traktat rummer mulighed for en udvidelse på fem lande uden problemer. Det forslag kunne vi ikke få vedtaget.

Nu er udvidelsen ved at gå i stå og meget tyder på, at med den behårde linje EU fører over for de østeuropæiske lande, som hr. Thulesen Dahl også var inde på, giver det øget modstand blandt befolkningerne i de østeuropæiske lande. De bliver mere og mere skeptiske over for ansøgning om optagelse i Unionen.

Og meget tyder på, at det vil være mere favorabelt for et land som Polen f.eks. at få en løsere tilknytning til Unionen – det ville det også for Danmarks vedkommende – som f.eks. betyder, at de selv kan beholde kontrollen med deres store jordarealer og ejendomsretten til jorden og sikre at landområderne i Polen ikke udraderes og sendes ud i fattigdom, som vil være det sandsynlige resultat af optagelsen på de betingelser, som foreligger nu.

Jeg har så spurgt, om den danske regerings holdning til optagelsen. De spørgsmål, jeg stillede statsministeren i den anledning, har jeg desværre ikke fået svar på. Man har formentlig ment, at det var mere opportunt at vente med at komme med svarene, indtil vi har haft den her debat.

Men sagen er altså, at hele det spørgsmål, som man bruger som påskud for at vedtage den her traktat, er ved at drukne i problemer, som EU tilsyneladende ikke har viljen til at løse.

Det, man nu siger til den danske befolkning, er, at vi skal acceptere alle de forringelser, som er i Nicetraktaten, af hensyn til en udvidelse, som vi ikke ved om kommer, som vi ikke ved om de østeuropæiske befolkninger overhovedet ønsker. Det vil de næppe ønske i Polen, hvis det bliver på de betingelser, som Europa-Kommissionen i øjeblikket dikterer.